

Bogár László: Haragot gerjesztünk

2014 november 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A „szuverén” elsődleges jelentése uralkodó, fejedelem. Eredete a francia „souverain” szóra vezethet? vissza, ami annyit tesz, hogy legfelső?.

A legelterjedtebb meghatározása valahogy így hangzik: „Szuverenitáson az államnak a saját területén, valamint az

állampolgárai fölött gyakorolt f?hatalmát, valamint a nemzetközi kapcsolatokban az állam függetlenségét, önálló nemzetközi jogalanyként történ? megjelenését kell érteni.” Vagyis a szuverenitásnak van egy bels? és egy küls? pillére. A bels? azt jelenti, hogy a saját állampolgárai fölött és saját területén ? és csakis ? gyakorolhatja a f?hatalmat. A küls? pedig azt, hogy senki nem kérd?jelezheti meg azt a jogát, hogy a nemzetközi kapcsolatokban önálló jogalanyként ? és csakis ? képviselje az adott emberi közösséget.

Magyarország szuverenitását most éppen igen súlyos támadások érik, akárcsak az elmúlt fél évezred során már annyiszor. A probléma jobb megértése érdekében ezért érdemes kicsit megvizsgálni a kérdés mélyebb rétegeit is. Az Európa egyik legszörny?bb történelmi katasztrófáját jelent? harmincéves háborút lezáró vesztfáiai békerendszer az 1648 utáni évek során fogalmazta meg azokat a legf?bb alapelveket, amelyek a nemzetközi együttm?ködés egész rendszerét szabályozták. Az elvek között az els? helyen értelemszer?en éppen a szuverenitás állt, majd a beavatkozás tilalma, az er?szak alkalmazásának, s?t már az azzal való fenyegetésnek a tilalma, a népek önrendelkezése és a viták békés rendezésének szándéka. Ez így mind nagyon szép, de azt is tudjuk, hogy a vesztfáiai béke óta valójában nem létezik valóságos, igazi értelemben vett szuverenitás.

Ami formálisan a szakrális szuverenitás helyére lépett, az a mindenkori globális hatalmi alkuk technikai kerete csupán. E keretek között addig és úgy „szuverén” egy nemzetállam, ameddig és ahogyan a meghatározó hatalmak alkurendszere azt helyénvalónak tartja. A Szent Szövetség, a Párizs környéki „békerendszer” (benne Trianon), majd a Jaltában kötött nagyhatalmi egyezség és végül a kelet-európai rendszerváltozás mindössze a világot valóságosan irányító „pénzbirodalom” stratégiai érdekeinek foglalata volt. Minden jel arra utal, hogy az eddigi egyezséget uraló angolszász, azon belül f?ként amerikai dominanciájú birodalom stratégiai érdekeit veszélyezteti mindaz, ami az elmúlt két évtized folyamán végbement. A birodalom folyamatosan veszíti el uralkodó szerepét a kereskedelem, a pénz és a média globális rendszerei felett. Elsöpr? katonai fölényét ugyan egyel?re meg?rizte, de éppen a saját súlyos stratégiai tévedései-nek és katasztrófális melléfogásainak eredményeként egyre gyakrabban éppen a saját maga által felszabadított romboló er?kkel szemben kénytelen pusztító, céltalan és eredménytelen háborúba bonyolódni.

További tévedéseinek elkerülésére most támadásba ment át. Nyílt és arrogáns módon igyekszik riválisait (Nyugat-Európát, Oroszországot és Kínát) destabilizálni, a köztük lév? kapcsolati rendszert szétzilálni, vonakodó csatlósait

látványosan megrendszabályozni, mint azt most Magyarország esetében teszi. Hazánk ehhez sajnos azért a legjobb célpont a térségen belül, mert lakóinak jelentős részét már egy évszázada sikeresen próbálja rábírnival a globális véleményhatalom, hogy lássa be, a nemzet üres és értelmetlen fogalom. Így okafogyottá vált a nemzeti szuverenitás elvének alkalmazása is. Trianon azért válhatott egyetlen tragikus eseményből ma is zajló pusztító történelmi folyamattá, mert minden alkalommal óriási hangerejű médiatámadások bélyegeznek meg minden olyan kísérletet, amely bármilyen óvatos módon akár, de a hosszú távú magyar nemzetstratégiai érdekek és a valóságos szuverenitás érdekében próbálna cselekedni. A birodalom Magyarországon ma egyszerre megy szembe a nemzetközi együttműködési rendszer évszázados alapelveinek szinte mindegyikével. Durván megsérti a szuverenitást, kétségbe vonja a magyar állam fegyverhatalmát saját területén, saját polgárai fölött. Megszegi a beavatkozás tilalmának elvét, naponta gyakorol közvetlen nyomást hazánkra szinte minden döntés fontosságú stratégiai kérdésben. Semmibe veszi az önrendelkezést, a viták békés rendezésének elvét, és belső kiszolgálóit felhasználva, alig leplezett módon erőszakkal fenyeget, polgárháborús feszültséget kelt.

Teszi mindezt a demokrácia legfőbb „védelmezőjeként”, és annak ellenségeként beállítva a magyar államot. Ezzel egyre inkább „negatív végösszegű játszmába” kényszeríti bele az ország uralmi struktúráját. Mindez öngerjesztő módon erőszaki az életveszélyes lélektani csapdát, amelynek lényege, hogy „ha én többet tudok ártani a másik félnek, mint te nekem, akkor én azt nyereségként könyvelem el”, holott teljesen nyilvánvaló, hogy mindketten veszítettünk. Méghozzá értelemszerűen egyre többet. És egy idő után már mindkét fél számára létfontosságúvá válik, hogy győzzön bármi áron. Talán máris késő a „kilépéshez”, mert most már igen jelentős arcvésztés nélkül egyik fél sem menekülhet a csapdából. A birodalom azonban valószínűleg újra elmérte magát, mert Magyarország megleckéztetési kísérlete egyre több jelből ítélve éppen ellentétes hatást válthat ki, és elemi erejű birodalomellenes tiltakozáshullámot indíthat el. Reménykedjünk, talán még nem késő leállni!

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló

